

výnosem min. škol. z 31. prosince 1920 č. 40897/20, který ve svém § 1 určuje, že služebním stářím sluší rozuměti dobu, která se podle platných zák. a nař. jednotlivým učitelům započítává pro výměru výslužného. Vzhledem k tomu přestává býti po názoru nss-u služební stáří při presentaci konkurenční jednotkou tehdy, překročí-li všichni uchazeči o určité místo služební dobu 35letou.

Otázku, jak sluší rozuměti pojmu »kvalifikace uchazeče pro služební místo, o jehož obsazení právě jde,« rozluštil nss ve svém nálezu shora uvedeném v tom smyslu, že slovem kvalifikace míní zákon v čl. IV. cit. zák. dobré zdání okr. škol. inspektora podané o uchazečích ve smyslu §§ 5 a 6 zák. z 19. prosince 1875 č. 86 z. z. pro Čechy a že se tedy posouzení této kvalifikace vymyká vlivu presentatora.

Za vylíčeného právního stavu sluší přihlédnouti ve všech případech, kdy při jmenování učitelské osoby na místo definitivně systemisované nemůže více přijíti v úvahu služební stáří, jedině k osobní způsobilosti uchazečů a jest — jak se podává z povahy věci samé — zvoliti toho, jenž osobní svou způsobilostí pro místo, o něž jde, vyniká nad ostatní.

V přítomném sporu překročili podle správních spisů všichni uchazeči služební stáří 35leté a byli podle dobrého zdání o způsobilosti pro místo, které se obsazuje, kvalifikováni kromě presentovaného Josefa D., který měl velmi dobrou způsobilost, jako dobře způsobilí. Byla tedy podle toho, co shora doličeno, presentace užší správní komise hlavního města Prahy ve shodě se zákonem a nemá tudíž nař. rozhodnutí, které odepření schválení presentace té potvrdilo, opory v čl. IV. zák. z 9. dubna 1920 č. 306 Sb., jehož se dovolává.

I bylo proto postupovati podle § 7 zák. o ss a zrušiti nař. rozhodnutí jako nezákonné.

č. 3075.

Školství: Řízení je podstatně vadné, opřel-li úřad v řízení podle § 20 mor. zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. z r. 1906 svůj úsudek o národnosti školních dětí hlavně o výpovědi svědků stranám nesdělené, které byly učiněny před orgánem školy, pro niž děti jsou reklamovány, a vyloučil-li příslušné spisy i v řízení před nss-em z nahlédnutí stran.

(Nález ze dne 9. ledna 1924 č. 13.057/23.)

Věc: Místní školní rada a Ant. D. a soudr. ve S. proti ministerstvu školství a národní osvěty o vyloučení dětí ze školy.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo vysloveno, že provedeným šetřením a výslechem odpovědných zástupců dětí bylo zjištěno, že nesporně náležejí české národnosti děti Edmund a Marie D., Emanuel a Vilemína D., Marie a Eliška L., Terezie W., Pavel S. a Josefa W., které docházejí do německé obecné školy ve S.

V důsledku toho a na základě § 20 zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. z r. 1906 byly uvedené děti vyloučeny z návštěvy veř. obecné školy s německým jazykem vyučovacím ve S., ježto jsou národností české a tedy povinny docházeti do veř. obecné školy s českým jazykem.

vyučovacím ve S., která jest podle § 2 zák. z 9. dubna 1920 č. 292 Sb. ve správě min. škol.

O stížnosti uvážil nss takto:

Stížnost především namítá, že nař. rozhodnutí jest vadné, poněvadž neudává bližších důvodů, totiž okolností, na jichž základě žal. úřad dospěl k svému závěru o české národnosti dětí; dále tvrdí stížnost, že tímto postupem úřadu jest st-lům, o nichž stížnost tvrdí, že oni a jejich děti jsou národnosti německé, obrana značně ztížena.

Tuto námitku shledal soud důvodnou:

Nař. rozhodnutí udává k svému odůvodnění toliko, že »provedeným šetřením a výslechem zákonných zástupců dětí bylo zjištěno, že děti«, o které jde, »nesporně náležejí k české národnosti«.

Nař. rozhodnutí však neuvádí, na jakém skutkovém podkladě úřad k tomuto zjištění dospěl, zejména neuvádí ani, zda a jaké šetření bylo provedeno mimo výslech zákonných zástupců dětí, ani jaké objektivní znaky, pro zjištění národnosti významné, při něm byly zjištěny.

Tento nedostatek ovšem možno považovati za vadu podstatnou ve smyslu § 6 zák. o ss jen tehdy, jestliže jím byla znemožněna resp. ztížena straně obrana, po případě soudu přezkoumání zákonitosti nař. rozhodnutí.

V tomto směru pak nutno uvést toto:

Podle spisů předcházelo nař. rozhodnutí jednak šetření konané dne 7. října 1922 ve S. osp-ou v Mikulově za přítomnosti zástupce min. a místní šk. rady, při němž byli slyšeni rodiče dítek, o které jde, jednak výslech řady svědků konaný u místního školního výboru ve S. dne 18. února 1923.

Pokud by úřad svůj závěr o národnosti dětí byl založil jenom na těchto výsleších, nebylo by lze shledati, že spočívá na dostatečně úplném zjištění skutkového stavu.

Úřad ovšem patrně svůj závěr opřel hlavně o protokoly shora na druhém místě uvedené.

V tom směru však nelze přehlédnouti, že uvedené výpovědi svědků se staly u orgánů školy, pro kterou se děti reklamovaly, totiž u místního školního výboru, povolaného k účasti při správě české školy (§ 32 zák. z 9. dubna 1920 č. 292 Sb. a čl. III. vlád. nař. z 6. listopadu 1920 č. 605 Sb.), dále že při výsleších těchto ani zákonní zástupci dětí ani zákonný zástupce druhé školy (místní školní rada) přítomni nebyli a že obsah těchto výpovědí st-lům také ani před rozhodnutím ani v tomto rozhodnutí samém sdělen nebyl.

Když pak žal. úřad uvedené protokoly také ještě vyloučil z nahlédnutí stran v řízení před tímto soudem konaném, neměli a nemají st-lé vůbec možnost seznati podrobně obsah těchto výpovědí, zaujmouti k nim svoje stanovisko a obranu svou před tímto soudem dle toho zaříditi.

Poněvadž však tu jde o okolnosti směrodatné pro závěr úřadu o národnosti dětí, o které jde, byla tímto postupem úřadu st-lům účinná obrana znemožněna a nutno proto v postupu úřadu shledati podstatnou vadnost.

Proto bylo rozhodnuto podle § 6 zák. o ss.